

جغرافیا و روابط انسانی، تابستان ۱۴۰۰، دوره ۴، شماره ۱، صص ۸۱-۵۷

مدیریت شبانه شهری؛ الگویی جدید در راستای حکمروایی خوب شهری

مصطفی خزایی^{۱*}، مصطفی بیگی^۲

۱- مدرس دانشگاه و پژوهشگر مرکز مطالعات شهرداری تهران

۲- معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ۲۱ تهران

mostafa1986khazae@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۰۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۳/۱۰

چکیده

از زمان شکل‌گیری بلدیة بعنوان اصلی‌ترین نهاد متولی مدیریت شهری در ایران که بیش از صد سال از تاریخ شکل‌گیری آن می‌گذرد، همواره تامین نیازهای خدماتی و پاسخگویی بهینه به نیازهای شهروندان در هنگام شب، در قالب نقش و جایگاه‌های مختلفی تحت عناوین (عسس، گزمه، داروغه، شبگرد و...) مدیریت شبانه شهری، مطرح بوده است.

در طول دو دهه گذشته در حوزه مدیریت شهری، بازیگری جدید با نام (شهردار شب) به میان آمده است و در بیش از ۴۰ شهر دنیا، شهرداران شب یا افرادی که مسئولیت مدیریت شبانه را بر عهده دارند، تعیین شده‌اند. این پژوهش به‌طور خلاصه نتایج یک مطالعه کیفی را نشان می‌دهد که اطلاعاتی در مورد ریشه‌ها، روند ترویج، ماهیت و قلمرو این نقش و پراکندگی جغرافیایی جایگاه شهردار شب را در قالب مدیریت شبانه شهری و در مقیاس جهانی جمع‌آوری کرده است. داده‌ها نشان می‌دهد که اگرچه شهرها از نظر زیرساختی و مقررات تفاوت زیادی دارند، اما به نظر می‌رسد در مورد نیاز به ساختارهای دائمی و پایدار مدیریت شبانه، اجماع فزاینده‌ای وجود دارد. در واقع هدف این تحقیق، بررسی نقش و جایگاه شهردار شب در راستای مدیریت بهینه شهری در شهرهای مختلف جهان است. روش انجام این پژوهش به‌صورت توصیفی - تحلیلی است، بدین گونه که با بررسی متون و اسناد مربوط به مدیریت شبانه شهر در دنیا، تلاش شده است که این مفهوم و مشتقات آن در قالب یک نوشتار علمی به مخاطبان ارائه شود. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که این پدیده جدید در مدیریت شهری در حال اصلاح نواقص عملکردی و آرمانی خود است و به‌طور حتم در آینده به‌عنوان یک امر کاملاً ضروری مورد پذیرش اکثر شهرهای دنیا خواهد شد.

کلیدواژه‌ها: مدیریت شبانه شهر، زندگی شبانه، شهردار شب.

شاپا الکترونیکی: ۳۸۵۱-۲۶۴۵

مقدمه

شب شهری به طور سنتی یک فضای تحت کنترل بوده است که با کنترل و نظارت دقیق و قهری مشخص می‌شد. تحقیقات اولیه پیرامون اقتصاد شبانه، ترویج زندگی شبانه را از محورهای راهبردی توسعه فرهنگی در شهرهای پسا صنعتی می‌داند، که با ارائه یک سیستم حکومتی جامع، برای مدیریت یکپارچه فعالیت‌های شبانه، همراه شده است.

در سال‌های اخیر، جهانی‌شدن و بروز اشکال جدید مشارکت سیاسی منجر به ایجاد تغییرات چشمگیری در بازیگران حوزه مدیریت شهری شده است. مدیریت شهری فرآیندی است که از طریق آن، منابع عمومی و خصوصی توسط طیف گسترده‌ای از بازیگران داخلی و خارجی برای دستیابی به منافع جمعی، مشارکت می‌کنند (Pierre, 2011). با توجه به سیر تاریخی مدیریت شهری در جهان و متناسب با شرایط هر مقطع زمانی و مکانی نظام مدیریت شهری تمام تلاش خود را در راستای انطباق و کارآمدی حداکثری به کار می‌گیرد. لذا در شرایط کنونی و حسب موارد ضروری، بازیگران جدیدی در قالب بخش خصوصی، بخش حاکمیتی و نهادهای مدنی در راستای برنامه‌ریزی شهری ایفای نقش می‌کنند. بنابراین اگرچه دولت‌های محلی بازیگران اصلی این فرآیند هستند اما به دلیل متغیر بودن این پارامتر، و منطبق بر این شرایط، بازیگران جدید از اهمیت دوچندانی برخوردار می‌شوند.

روش تحقیق

این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی انجام شده است. در واقع برای بررسی و تحلیل جایگاه شهردار شب و مدیریت شبانه شهری در اقصی نقاط دنیا، اسناد و متون مربوطه مطالعه شد و در قالب یک نوشتار علمی مختصر و مفید ارائه شد. تکنیک گردآوری اطلاعات در این پژوهش بررسی منابع کتابخانه‌ای و اسنادی بوده است. در واقع با بررسی و ارزیابی داده‌ها و اطلاعات ۴۰ شهر در نقاط مختلف جهان، ابعاد گوناگون موضوع مدیریت شبانه به ویژه نقش شهردار شب بررسی شد و در این راستا نتایج قابل توجهی احصا شد.

مبانی نظری

در راستای مدیریت شهری در جوامع و شهرهای مختلف، گونه‌بندی‌های متفاوتی تعریف شده است (DiGaetano and Strom, 2003; Pierre, 2011). این گزارش، با تاکید بر گونه شناسی پیر (۲۰۱۱) به بررسی ریشه‌ها و پیامدهای نقش جدید می‌پردازد که چگونه ترویج سریع آن بر نحوه مدیریت شهرها پس

¹ Pierre

از تاریکی (شب) تأثیرگذار است. برنامه‌ریزی شبانه به‌عنوان بستری نوظهور در حال بروز می‌باشد، در واقع، موضوعی است که در مطالعات شهری به‌طور کافی مورد توجه قرار نگرفته است (Van Liempt et al, 2015). لذا خواستگاه آن را می‌توان اوایل دهه ۱۹۹۰ دانست، هنگامی که تعداد کمی از نظریه‌پردازان فرهنگی و شهری، شروع به استفاده از یک رویکرد زمانی برای اندیشیدن در مورد ابعاد فیزیکی و اجتماعی برنامه‌ریزی شهر کردند (Bonfiglioli, 1997). این نظریه‌پردازان، ویژگی‌های منحصربه‌فردی را که در مراکز شهری اروپا، در شب وجود دارد، شناسایی کردند همچنین موضوعات جدید را که خارج از حوزه مدیریت شهری در طی روز مطرح می‌شوند را نیز تبیین نمودند. در نتیجه، سیاست‌ها و تحقیقات "temps de villes" به پیامدهای اقتصادی - اجتماعی گسترش ساعت کار و دسترسی به خدمات برای مردم در طول چرخه ۲۴ ساعته، سوق پیدا کرد (Boulin and Mückenberger, 1999).

چارچوب مفیدی برای درک تحول مطالعات در مدیریت شبانه شهری توسط هادفیلد (۲۰۱۵) ارائه شد که سه موج تحقیقی در این حوزه جدید را شناسایی کرد. از نظر هادفیلد، موج اول مطالعات به راهبردهای توسعه فرهنگی و با هدف گسترش نشاط مراکز شهری در شهرهای پسا صنعتی، فراتر از چهارچوب زمانی ۹ صبح تا ۵ غروب، که اقتصاد شبانه (NTE) را نیز دیده است، اشاره دارد. وی همچنین طرح و برنامه کلیدی برای تبدیل انبارها و ساختمان‌های متروکه به میکده‌ها، کلپ‌ها و فضاهای خلاق، برای بازگرداندن مردم به شهر را نیز مطرح می‌کند (Comedia Consultancy, ۱۹۹۱؛ Bianchini, ۱۹۹۵؛ Roberts, ۲۰۰۴؛ Shaw, ۲۰۱۴؛ Hadfield, ۲۰۱۵). در رقابت شدید میان شهرها، هدف از ارائه این راهبردها، تدوین دستورالعمل و تنظیم قوانین و مقررات، مطرح نمودن محدودیت‌های مدیریت شهری، در نظر گرفتن الزامات قانونی و ارتقای فرهنگ حیات شبانه در فضاهای شهری با رویکرد شهر ۲۴ ساعته بود. رها شدن نیروهای بازار از این محدودیت و اجرایی شدن راهبردهای یاد شده منجر به گسترش و ترویج اوقات فراغت، استعمال دخانیات و نوشیدن مشروبات الکلی، افزایش آلودگی صوتی، ارتکاب جرم و بروز آسیب‌ها و انحرافات اجتماعی به ویژه در مراکز شهرها شد که به دنبال آن واکنش شدید شهروندان نهادها و سازمان‌های غیر دولتی را در پی داشت. (Hobbs et al, 2003- Roberts and Eldridge, 2012). این پیامدهای منفی پیش‌بینی نشده، نگرانی اصلی "موج دوم" مطالعات شبانه شهر بود، که بر ارزیابی توانایی ساختارهای حاکمیتی موجود برای مدیریت پیامدهای منفی و "مشکل‌ساز" این فعالیت‌های شبانه متمرکز بود (Hobbs et al, 2005). این مطالعات غالباً بر «پیامد منفی» مرتبط با فعالیت‌های شبانه متمرکز شده‌اند و سعی دارد میزان هزینه‌های عملیاتی برای مدیریت مؤثر آن را

¹ Hadfield

² Night-time economy

ارزیابی و پیش‌بینی نماید (TBR, 2016). مطالعات نشان می‌دهد در این دوره برخی از اعمال و رفتارهای شبانه، به‌ویژه رفتارهای مربوط به مصرف الکل، بیش از سایر موارد خطرناک بوده‌اند و درعین حال، ادعاهای اصلی ساکنان را برای تجربیات متنوع‌تر در اواخر شب تحت‌الشعاع قرار داد (Eldridge and Roberts, 2008). در نتیجه، اشکال جدید نظارت تصویری مانند دوربین مداربسته، همراه با ظهور قوانین و مقررات جدید منطقه بندی در این دوره گسترش یافت و طیف وسیعی از پیشنهادات برای پلیس محلی و حکومت‌های شهری مطرح شد (Hadfield et al, 2009). سیستم‌های شهری مدیریت شبانه در سطوح مختلف و از قوانین و بازیگران دولتی (پلیس) و بازیگران غیردولتی (ناظران محله‌ای) در راستای توافقی‌های غیررسمی، فعالیت می‌کنند. گذشته از داشتن یک مأموریت مشترک برای نظارت بر اتفاقاتی که در یک منطقه پس از تاریکی رخ می‌دهد، بیشتر این سیستم‌ها محدودیتی دارند؛ در واقع آن‌ها غالباً نیاز به انعکاس یا تشدید سازوکارهای نظم و کنترل موجود را دارند که در طول روز مشاهده می‌شود، درحالی‌که به ویژگی‌های منحصر به فرد زندگی شهری بعد از تاریکی بی‌توجهی می‌کنند. شب به‌طور سنتی به‌عنوان بهانه‌ای برای فعالیت سخت‌گیرانه قهری و برای حفظ ساختارهای طرد اجتماعی مورد استفاده قرار گرفته است. (Straw, 2018). لذا همانگونه که زندگی شهری در طول روز نیازمند رعایت قوانین و مقررات خاص خود است زندگی شبانه نیز با توجه به ویژگی‌های منحصر به فرد خود به مجموعه قوانین مدون و سازوکارهای کنترلی نیاز دارد. بنابراین ضروری است توجه ویژه‌ای به این مهم صورت گیرد. بیانچینی (۱۹۹۵) از این ساختارها به‌عنوان "تنظیم‌کننده رفتار" یاد می‌کند که از مراجع صدور مجوز تا متخلفین در یک باشگاه شبانه، را شامل می‌شود. از نظر هادفیلد (۲۰۱۵)، "موج سوم" مطالعات در شب شهری به بررسی نتایج طرد ناشی از این ساختارها که بر اساس نژاد، قومیت، طبقه اجتماعی، جنسیت، سن و اولویت‌های جنسی و... می‌پردازد. این موج شامل مطالعات جدیدی از اروپای غربی، آمریکای شمالی و آسیای جنوب شرقی است که می‌توانند این حوزه را تنوع بخشند، درحالی‌که پیش‌تر تنها به تجربه انگلیس و استرالیا اشاره می‌شد. با دور شدن از خصایص بدبینانه مطالعات قبلی، "موج سوم" تحقیق در شب شهری، بحث‌های پیشگیرانه‌تری در مورد چگونگی ارائه اطلاعات منسجم، تهیه و تنظیم قوانین و مقررات و در نظر گرفتن سازوکارهای کنترلی برای مقابله با موضوعات خطرناک در اقتصاد شبانه، را ترغیب کرد.

در سال ۲۰۱۲، رابرتز و الدریج؛ کتاب خود را با عنوان "برنامه‌ریزی برای شهر شبانه" منتشر کردند، و در سال ۲۰۱۵ مطالعات شهری؛ جلد کاملی را برای بررسی و تحقیق "جغرافیاهای شبانه شهر" اختصاص داد (Van

¹. Bianchini

(Liempt et al, 2015). این انتشارات هم‌زمان برای کاهش مصرف مشروبات الکلی و ابتکار عمل برای ترغیب متصدیان زندگی شبانه و ارتقاء استانداردهای ایمنی و کیفیت زندگی در شب، تلاش نمود. در این میان می‌توان به نمونه‌های آن شامل طرح‌های اعتبار سنجی *Purple Flag* و *Best Bar None* در انگلستان، که خواستار گفتگو و همکاری بیشتر بین مدیریت شهر و فعالین زندگی شبانه اشاره کرد. این مشارکت و همکاری‌ها با ظهور شخص ثالث کنترل‌گر (TPP) در اقتصاد شبانه، راه را برای اجماع بیشتر پیرامون مفهوم مدیریت شبانه به‌عنوان یک مسئولیت پیچیده که شامل ترکیبی از نمایندگی‌ها از جمله پلیس (مسئولین تامین امنیت)، گروه‌های ساکن و مؤسسات بهداشت عمومی هموار کرد. این مفهوم گسترده به‌جای تمرکز بر سازوکارهای محدودکننده برای مقابله با جرائم شبانه و رفتارهای ضداجتماعی، از یک پاسخ شبکه‌ای حمایت می‌کند که به شهرها اجازه می‌دهد بعد از تاریکی، طیف گسترده‌تری از عوامل اجتماعی، اقتصادی و محیطی زندگی را در اختیار داشته باشند. سازو کار جدید با هدف ایجاد مشارکت و برای برقراری نظم، اعمال نظارت و تسهیل برنامه‌ریزی در شب با استقبال رو به رو شده است (Roberts, 2004; Van Liempt, 2013) و زمینه را برای ظهور نقش جدید و بازیگر کلیدی درون سیستم مدیریت شبانه شهرها فراهم می‌کند که در واقع پیدایش مفهومی تحت عنوان "شهردار شب" است. شهرداران شب که "مدیران" و "قیصرها" نیز نامیده می‌شوند، افرادی هستند که توسط شهرها انتخاب می‌شوند تا به‌عنوان واسطه بین مؤسسات زندگی شبانه، شهروندان و دولت‌های محلی، عمل کنند. اگرچه پیشینه و روند انتخاب آن‌ها به‌طور چشمگیری متفاوت است، اما مسئولیت‌های شهرداران شب را می‌توان به سه نوع اساسی طبقه‌بندی کرد. اولین مورد به تقویت "سخت‌افزاری شب" یا بهبود فضای کالبدی اشاره دارد، و روشی است که منجر به پویایی بیشتر و کیفیت زندگی پس از تاریکی می‌شود. به‌عنوان مثال، برخی از شهرداران شب برای گسترش خدمات حمل‌ونقل شبانه در شهرهای خود یا افزایش روشنایی و خدمات اساسی تلاش نموده‌اند. مورد دوم؛ به بهبود و به‌روزرسانی "نرم‌افزاری شب"، یعنی قوانین و مقررات مربوط به تسهیل فعالیت و به حداقل رساندن مزاحمت در شب اشاره دارد. سرانجام، مسئولیت سوم؛ به واسطه‌گری و ترویج اجماع میان طیف گسترده‌ای از بازیگران حکمروایی شب اشاره دارد.

این سه مسئولیت؛ بهبود سخت‌افزار، نرم‌افزار و ترویج میانجیگری، چارچوب و اساس راهبردهای خصوصی و عمومی برای مدیریت شهری پس از تاریکی (درشب) است. اگرچه شهرها رویکردهای متفاوتی نسبت به زیرساخت‌ها و مقررات شبانه دارند، اما به نظر می‌رسد در مورد نیاز به ساختارهای دائمی اداره شب، که وظیفه تهیه این راهبردها و نظارت بر اجرای آن‌ها را بر عهده دارند، اجماع فزاینده‌ای در حال رخ دادن است. این

¹ Third-Party Policing

وفاق ایده‌ها در مورد حکمروایی شبانه؛ برآیند روند دگرگونی در سیاست‌هایی است که منجر به معرفی این نقش (شهردار شب) در شهرهایی مانند آمستردام و برلین در اوایل سال ۲۰۰۰ و انتشار سریع آن در سراسر جهان شد. به طوری که تا دسامبر سال ۲۰۱۸، بیش از ۴۰ شهر نقش شهردار شب و یا یک سازمان فعال مدافع شب را در اختیار داشتند. با وجود اینکه حوزه برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری شبانه طی یک دهه گذشته رو به رشد بوده است، اما ظهور شهرداران شب و ارتباط آن‌ها با مدیریت شهری در مطالعات شهری بررسی و ثبت نشده است. با این حال، شهرداران شب و جذابیت رسانه‌ای آن‌ها به‌عنوان یک عامل مهم در شب به‌عنوان یک زمینه مطالعاتی مهم، مطرح شده است (Straw, 2018). آن‌ها همچنین به‌عنوان یک مکانیسم با ارزش در نظر گرفته شده‌اند و در کنار فرامین شبانه و راه‌حل‌های دیگر، برای حل مسائل شهری پس از تاریکی، میانجیگری را به‌جای مقررات، ترویج می‌دهند (Gwiazdzinski, 2018). در میان گسترش سریع شهرداران شب در سرتاسر جهان، این مطالعه در نظر دارد نگاهی جامع برای ارزیابی ارتباط این نقش به‌عنوان مکانیسمی برای تسهیل پاسخ‌های پیشگیرانه و مشارکتی به جرم و رفتار ضداجتماعی و نابرابری پس از تاریکی (درشب) ارائه دهد. به علاوه این مطالعه سعی دارد با توجه به داده‌های نظرسنجی از ۳۵ شهردار شب و سازمان‌های مدافع شب و تصدیق ۶ کارشناس که در گسترش این نقش تأثیرگذار بوده‌اند، ابتدا به بررسی پیشینه و ریشه‌های شکل‌گیری شهرداران شب در حوزه مطالعاتی آن بپردازد. سپس، با توجه به چهار مدل پیر (۲۰۱۱) پیرامون مدیریت شهری، چگونگی تأثیر دگرگونی این نقش، توسط سیستم‌های مدیریت محلی را تحلیل خواهد کرد. در نهایت، پیشنهادهایی برای تحقیقات آتی در بخش‌های جدید مطالعات در شب شهری ارائه می‌دهد.

پیشینه و خاستگاه موضوع شهردار شب

اگرچه برلین اولین شهری است که یک تشکل رسمی حمایت از مدیریت شبانه را ایجاد کرد (Club *commission Berlin*) اما خاستگاه مفهوم "شهردار شب" از کشور هلند آغاز شده است. در دهه ۱۹۷۰، نقش برجسته ژول دیلدر در حیات فرهنگی شهر روتردام با نام مستعار (*nachtburgemeester*) یا شهردار شب، قابل توجه بوده است. در مصاحبه اخیر درباره ظهور جهانی این نقش، دیلدر اظهار داشت: "من تازه آموخته‌ام که شهرداران شب در اینجا و آنجا ظاهر می‌شوند (...). آن‌ها مثل سیاستمداران به نظر می‌رسند، اما این‌طور نیست که من تصور کنم، به‌راستی این نقش چیست؟" (Van Dommelen, 2018). دیلدر هرگز انتظار نداشت که شهرداران شب در برنامه‌ریزی شهری صدای رسایی داشته باشند. اما در واقع شهرداران شب افرادی هستند که قادرند ضمن کار در کنار مدیریت شهری، هرچند و مرج و تضادهای تاریکی را هدایت کرده و

¹ Jules Deelder

فضای امن تر و فراگیرتری را ایجاد نمایند. با این کار، آن‌ها میانجی‌گر بین دو جهان می‌شوند (زندگی شبانه و مدیریت شهری) که تاکنون سیستم‌های کمی برای برقراری ارتباط بین آن‌ها وجود داشته است. طی ۱۰ سال گذشته، شهرهای کشور هلند بیش از ۲۰ شهردار شب را تعیین کرده‌اند. آمستردام مهم ترین شهر هلند در حوزه شهردار شب است به طوری که برای نخستین بار جایگاه و نقش شهردار شب در این شهر تعیین شد و در سال ۲۰۰۳ از طریق ایجاد (*Stichting N8BM A'DAM*) به عنوان یک سازمان غیرانتفاعی مستقل، به شهردار و شورای شهر معرفی شد و در گام بعدی نسبت به تهیه و تدوین دستورالعمل‌هایی برای طراحی و اجرای راهبرد و سیاست‌های ترویج زندگی شبانه در ابعاد مختلف فرهنگی، اجتماعی و ... اقدام شد (*Stichting N8BM A'DAM Amsterdam, 2018*). شهردار شب آمستردام هم توسط فعالان زندگی در شب و هم حکومت تأمین می‌شود و برای یک دوره دوساله با یک رأی‌گیری سه‌جانبه انتخاب می‌شود: رأی آنلاین، رأی شورا و شهردار و رأی هیئت‌منصفه. شهردار شب ضمن شناسایی و احصا دقیق مسائل می‌بایست در جهت تحقق منافع شهروندان و نه در جهت کسب منافع خویش گام بردارد. یکی از موفق‌ترین ابتکاراتی که توسط شهردار شب آمستردام به اجرا گذاشته شده است، اجرای طرح شهر ۲۴ ساعته است، یک طرح آزمایشی ۵ ساله که در سال ۲۰۱۳ راه‌اندازی شده است و امکان تمدید ساعات کاری مکان‌های شبانه واقع در حومه شهر را فراهم می‌کند که پس از اجرای موفقیت‌آمیز، در سال ۲۰۱۷ به یک سیاست دائمی تبدیل شد (*Van der Groep, R., 2017*). دومین ابتکار عمل که در سراسر جهان به رسمیت شناخته شده است؛ پروژه (*Hospitable Rembrandt Square*) است. این آزمایش سه‌ساله در سال ۲۰۱۵ با حمایت شهردار فقید آمستردام (*Eberhard van der Laan*) به منظور کاهش خشونت ناشی از الکل، بالا بردن کیفیت زندگی شبانه و ایجاد امنیت برای ساکنان رمباندت‌پلین (یک منطقه شهری مهم مخصوص زندگی شبانه) راه‌اندازی شد، منطقه‌ای که سالانه بیش از ۲۰۰ واقعه خشونت‌آمیز و مزاحمت، در آن بروز می‌کرد. نتیجه یک همکاری دولتی و خصوصی، در این پروژه؛ استخدام ۲۰ مهماندار یا ناظر در لباس‌های قرمز روشن (مشابه آنچه در یک جشنواره یا رویداد عمومی دیده می‌شود) برای حفاظت و تأمین امنیت در این منطقه به ویژه در شب‌های جمعه و شنبه به عنوان راهکار و ایده‌ای برای ایجاد یک فضای آرام در نظر گرفته شده بود. در پایان اجرای طرح آزمایشی سه‌ساله، گزارش‌های ناگوار و مخرب، ۴۰ درصد کاهش یافته و نیز گزارش‌های خشونت‌آمیز ۲۰ درصد کاهش یافته است (*Broer et al, 2018*).

---

¹ Rembrandtplein

علاوه بر هلند، با تلاش دانشمندانی همچون لوک گویازدینسکی این طرح در فرانسه نیز طنین انداز شد، که طرح "شهردار شب" را راهکاری برای بازیابی شب شهری و جلوگیری از "ابتدال" در این حوزه، پیش‌بینی کرده بود (Aghina and Gwiazdzinski, 1999). از طریق رئیس سابق کمیسیون شبانه لندن (فیلیپ کلونین)، این ایده برای چند دهه در شهرهای انگلیس نیز گسترش یافت. با گسترش اقتصاد شبانه در دهه ۱۹۹۰، مدیران مراکز شهری مجبور بودند با تعدد میخانه و رستوران‌ها و همچنین با فعالیت و فضاهای تکمیل‌کننده آن این موضوع مقابله کنند، ضمن اینکه با (Philip Kolvin, 2018). در سال ۲۰۱۶، صادق خان (شهردار لندن)، نخستین "شهردار شب" را برای تسهیل در تعامل بین شهروندان، مقامات محلی و اماکن زندگی شبانه، تعیین کرد. به عبارت دیگر این نقش جدید، برخی از چالش‌های پیش‌روی خود را از مدیران مرکز شهر به ارث برده است، و وظیفه شهردار شب، این بود که به‌جای یک منظره پررونق شهری در شب، یک شرایط در حال زوال را مدیریت کند (Campkin and Marshall, 2017). یکی از اصلی‌ترین دستاوردهای شهردار شب در طول اولین سال حضور، نفوذ کلام شهردار شب است که به این مکان‌ها اجازه گشوده شدن، داده است (Mayor of London, 2017).

در شهرهای دیگری مانند نیویورک، ظهور طرح شهردار شب، نتیجه سال‌ها فعالیت و طرفداری از زندگی شبانه است (Hae, 2012). به دنبال یک دهه سیاست تحمیلی و سرکوب شدید زندگی شبانه، در اوایل دهه ۲۰۰۰ میلادی و در زمان دولت رودولف جویلیانی، آعلان شهر نیویورک برای به رسمیت شناختن حقوق افراد شاغل در نوبت شب، از جمله پرستاران، رانندگان تاکسی، کسانی که در حوزه فعالیت میهمان‌داری و صنایع خلاق هستند و ... شروع به مبارزه کردند. در نهایت در تابستان سال ۲۰۱۷، رافائل اسپینال عضو شورای بروکلین، لایحه ایجاد هیئت مشورتی شبانه و دفتر زندگی شبانه را تصویب کرد (The New York City Council, 2017). هیئت مشورتی شبانه متشکل از ۱۴ عضو است که وظیفه آن ارزیابی قوانین شهر و ارائه نظراتی برای رسیدگی به مسائل مشترک در فعالیت زندگی شبانه بود. دفتر زندگی شبانه از اوایل سال ۲۰۱۸، به‌عنوان واسطه بین مؤسسات زندگی شبانه، ساکنان و دولت، فعالیت می‌کند. گرچه این اداره بر رسیدگی به شکایات و تخلفات متمرکز است، اما این دفتر می‌تواند توصیه و پیشنهادهای سیاسی را نیز به شهردار و آژانس‌های مختلف شهری ارائه دهد (City of New York, 2019). برخلاف مدل شهر آمستردام، این موقعیت از طریق حکومت

¹ Luc Gwiazdzinski

² Philip Kolvin

³ Rudolph Giuliani

⁴ Rafael Espinal

⁵ Brooklyn

تأمین می‌شود و تنها توسط شهردار تحت نظارت است. برای اسپینال، اولین چالش اصلی "متقاعد کردن مردم است که نقش شهردار شب نه تنها برای کسب و کار نیست بلکه در خدمت جامعه است" (Rafael Espinal, 2018).

ماهیت و قلمرو نقش شهردار شب

سه سؤال وجود دارد که به منظور موفقیت نقش شهردار شب باید پاسخ داده شود (Philip Kolvin, 2018). سؤال اول این است که این نقش در کجا قرار خواهد گرفت؟ در داخل یا خارج از ساختار شهرداری. چراکه افرادی که برای حکومت‌های محلی کار می‌کنند باید با منافع سیاسی و چرخه انتخاباتی همسویی داشته باشند در غیر این صورت و افراد مستقل یا تعیین شده توسط انجمن‌های اجتماعی برای تأمین بودجه که در ارتباط با مقامات رسمی شهرداری است با مشکلاتی روبرو می‌شوند. سؤال دوم این است که آیا شهردار شب یک وظیفه وکالتی است یا یک نقش قانونی و نظارتی؟ و سؤال سوم این است که آیا شهر پذیرای ایجاد چنین جایگاهی هست یا خیر؟ ۷۵ درصد از شرکت‌کنندگان، امنیت را به عنوان مهم‌ترین اولویت در دستور کار خود بیان کردند و همه آن‌ها میانجیگری و حل و فصل اختلافات را بخشی از شرح وظایف شغلی خود ذکر کردند. با این حال، هیچ‌یک از این افراد، حق تغییر قوانین یا مقررات محلی را ندارند، و این نشان می‌دهد که شهردار شب نقشی کاملاً مشورتی و صوری است.

از نظر ویل استراو، استاد مطالعات رسانه شهری در دانشگاه مگ‌گیل و مجری چندین پروژه در مورد فرهنگ شبانه در سطح بین‌المللی، عنوان "شهردار شب" حاکی از "یک شهر جایگزین" است که به ایجاد ظرفیت جدیدی، نیاز دارد (Straw, 2018). در واقع، این دروغ بزرگ آشکار شد که نقش شهردار شب، ماهیت پوچ و تجاوزگرانه‌ای دارد و کارشناسان، این افزایش آگاهی از موقعیت شبانه شهری را به عنوان زمینه‌ای مناسب برای تحقیق و عمل می‌دانند. با این حال، برخی از شهرها، در استفاده از این نقش تردید کرده‌اند، زیرا همیشه به یک مقام منتخب مرتبط نیست و این شبیه یک "کابوس" است (City of Toronto, 2018; Will Straw, 2018). در این راستا شهردار شب با عناوین مختلفی از قبیل؛ "مدیر اقتصاد شبانه"، "نماینده شبانه"، "مدافع زندگی شبانه" و "سفیر شب" همراه می‌شود. این تفاوت لفظی، نخست به تفاوت جغرافیایی در جایگاه و قلمرو این نقش اشاره دارد. در حالی که شهرداران شب اروپایی؛ افراد مستقلی هستند که بین متصدیان زندگی شبانه و شهروندان میانجیگری می‌کنند، هم‌تایان آمریکایی آن‌ها که معمولاً مدیر یا ریس نامیده می‌شوند؛ نمایندگان

¹ Will Straw

تعیین شده دولتی هستند که وظیفه نظارت بر نحوه کارکرد اقتصاد شبانه را بر عهده دارند (Philip Kolvin, ۲۰۱۸).

خلق جایگاه و نقش شهردار شب

اکثر شهرداران شبانه (۷۳٪) در مقیاس شهری کار می‌کنند، و تنها ۱۹٪ آن‌ها در سطح محله یا بلوک شهری مشغول به کار هستند. گرچه بسیاری از آن‌ها از الگوی مستقل شهر آمستردام الهام گرفته‌اند، اما تقریباً (۴۰٪) از آن‌ها کاملاً از دولت محلی تأمین می‌شوند، و این در حالی است که ۲۳٪ به یک سازمان جامعه مدنی و ۳٪ آن‌ها به حوزه زندگی شبانه مرتبط‌اند. با این حال، این بررسی نشان داد که شهرداران شب، منابع بسیار محدودی دارند: ۵۶٪ آن‌ها با بودجه ۲۰,۰۰۰ دلاری یا کمتر کار می‌کنند و تقریباً ۴۰٪ آن‌ها به طور مستقل یا با حمایت داوطلبانه، کار می‌کنند. تقریباً نیمی از پاسخ‌دهندگان گزارش دادند که آن‌ها فقط به صورت پاره‌وقت کار می‌کنند، که این قلمرو و تأثیر نقش را محدود می‌کند. هنگامی که در مورد نحوه دستیابی به این جایگاه از آن‌ها سؤال شد، ۴۲٪ از شرکت‌کنندگان شهردار یا شورای شهر، ۲۶٪ سازمان جامعه مدنی و ۱۳٪ فعالین زندگی شبانه را عنوان نموده‌اند. از میان کسانی که مورد تأیید دولت محلی بوده‌اند، ۱۶٪ به صورت تمام‌وقت برای ایفای این نقش استخدام شده‌اند. پاسخ به این سؤال، دومین تفاوت مهم جغرافیایی را نشان می‌دهد؛ بیشتر شهرداران شب اروپا برای این جایگاه موقتاً تعیین شده‌اند و هم‌تایان آمریکایی آن‌ها به‌عنوان کارمند تمام‌وقت در شهرداری استخدام شده‌اند. دو شهر آمریکایی (نیویورک و واشنگتن D.C) با معرفی قوانین جدید در این حوزه، مواضع خود را بیان نموده‌اند. به علاوه نتایج نظرسنجی همچنین اختلاف در انتخاب نقش را نشان داد. شهرداران شبی که در دولت محلی مستقر هستند در یک فرایند رقابتی، که در آن نقش و مسئولیت‌های آنان به‌وضوح تعریف شده، شرکت کردند و این موضوع، فراخوان شده یا در قانون جدید گنجانده شده است. اما افرادی که در خارج از بدنه دولت محلی قرار دارند، روند انتخاب سخت‌تری را دنبال می‌کنند، بیش از (۵۳٪) از شرکت‌کنندگان در سنین ۳۵ تا ۴۵ سال هستند، ۳۸٪ از آن‌ها ۴۵ سال یا بالاتر دارند. تقریباً نیمی از این افراد (۴۵٪) دارای مدرک کارشناسی ارشد هستند که این امر وجود گروهی از افراد میان‌سال و دارای تحصیلات عالی را برای یک حرفه در راستای مدیریت خدمات عمومی، نشان می‌دهد.

ترویج و گسترش نقش شهردار شب

با توجه به پوشش و پشتیبانی گسترده‌ای که شهرداران شب از رسانه‌های بین‌المللی دریافت کرده‌اند، این نقش به‌سرعت در سراسر جهان گسترش یافته است (Delgado, 2017, ۲۰۱۶; Henley, ۲۰۱۷).

O'Sullivan). از نظر استراوا، شهرداران شب عنصری از "شهرسازی جدید" هستند که در سه مرحله گسترش یافته است. مرحله اول؛ به تلاش‌هایی که برای به رسمیت شناختن جایگاه مهم این نقش جدید در شهر اشاره دارد، که از حدود سال ۲۰۱۲ میلادی و با رواج این اصطلاح توسط رسانه‌ها آغاز شد. مرحله دوم و فعلی؛ به تلاش‌های جهانی برای نجات بقایای زندگی شبانه در بستر نوسازی مراکز شهری و تعطیلی گسترده مکان‌های موسیقی اشاره دارد که شهردار شب را به یک چهره تقریباً ضروری برای اصلاح این امور، تبدیل کرده است. و سوم؛ به تلاش‌هایی برای افزایش آگاهی در مورد موضوعات خاص گروهی، از جمله امنیت زنان، به‌ویژه در مکان‌هایی مانند آمریکای لاتین اشاره دارد (*Will Straw, 2018*).

ظهور شهرداران شب اغلب در قالب یک جنبش جهانی تعبیر می‌شود که به اهمیت روزافزون اقتصادی و مدنی زندگی فرهنگی در نواحی شهری، گره خورده است (*Mount, 2015*). مدت‌ها است که محققان به سرپرستی فلوریدا (۲۰۰۲) برآند تا ضمن ایجاد فرصتی برای ملاقات و معاشرت شهروندان با هم، فرصت‌هایی را که زندگی شبانه می‌تواند برای تغییر فضای شهری و جذب طبقه خلاق فراهم نماید مهیا کنند و در راستای تحقق چشم‌انداز مطلوب و پویایی محلی گام بردارند. بر این اساس، راهبردهای توسعه شهری، رونق اقتصاد شبانه را به‌عنوان نوعی نوشدارو و علاج برای رونق گردشگری و رشد اقتصادی مورد حمایت قرار داده اما از تأثیر دگرگونی‌ها و تغییرات بر هویت و فرهنگ محلی مغفول مانده‌اند (*Glaeser, 2004*; *Evans, 2009*).

گسترش فعالیت شبانه می‌تواند درک افراد از امنیت پس از تاریکی را بهبود بخشد، از سوی دیگر تلاش‌هایی در جهت احیای مجدد با محوریت تقویت اقتصاد شبانه نیز می‌تواند امواجی از تسهیلات را برای تغییر بسیاری از مکان‌های زندگی شبانه که قبلاً بسته و یا معلق شده‌اند، ارسال نماید و در نهایت موجب کارآمدی آن‌ها شود (*Hae, 2012*).

از نظر جیم پیترز^۱، مدیر مؤسسه مهمان‌داری (*RHI*)^۲، شهرها به دنبال شهرداران شب به‌عنوان شخصی برای نجات زندگی شبانه از این همه فشار، هستند (*Jim Peters, 2018*).

در حالی که شب شهری در سال‌های اخیر از اهمیت بیشتری برخوردار شده است، همچنان به‌عنوان یک فضای کاملاً مرتب و منظم (تحت کنترلی) که سیاست‌های محدود کننده‌ای از قبیل ممنوعیت نوشیدن الکل برای "برقراری تعادل مناسب" بین یک اقتصاد شکوفا و متنوع شب و افزایش جمعیت ساکن، به کار گرفته است، ادامه می‌دهد (*Jones, 2018*). بنابراین، اعمال این سیاست‌ها باعث از بین رفتن اماکن سنتی مانند کلوپ‌های

¹ Florida

² Creative class

³ Jim Peters

⁴ Responsible Hospitality Institute

شبانه در شهرهایی مانند لندن شد که در نهایت منجر به از دست رفتن نیمی از آنها در سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵ گردید. (Wilson, 2019) سیدنی شهری است که در سال ۲۰۱۴ میلادی، ۱۷۶ کلوب شبانه خود را در نتیجه اجرای قوانین ممنوعیت، بست (Taylor, 2018). مطابق نظر های^۱ (۲۰۱۲)، سرکوب و ناپدید شدن فعالیت های شهری و فضاهای آنها می بایست جدی گرفته شود زیرا "این ها در ایجاد آرمان هنجاری شهرها بسیار ارزشمند هستند". این موضوع، شهرها را به تعیین شهرداران شب برای حفظ و احیای زندگی شبانه ترغیب نموده که در تلاش برای محافظت از مناظر کم توجه شبانه خود هستند. علاوه بر مشارکت های فرهنگی و اقتصادی، شب شهری یکی از عوامل کلیدی برای تعامل اجتماعی و همچنین ایجاد اعتماد و هویت است. همچنین این یک فضای بسیار بحث برانگیز است، که توسط گروه های خاصی برای احقاق حقوق خود در شهر مورد استفاده قرار گرفته است (May, 2014; Williams, 2008). شب شهری برای جوامع لذت جو که از لحاظ تاریخی در نشاط و شخصیت منحصر به فردشان در محلات و کل شهرها شناخته شده اند، از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده است. بنابراین در این راستا شهرداران شب به عنوان منادیان کلیدی برای این اجتماعات، به ویژه در شهرهایی مانند نیویورک و لندن، جایی که آنها جشن های *World Pride* را رهبری کرده و تلاش های آگاهی بخشی در تابستان سال ۲۰۱۹، انجام داده اند، قلمداد می شوند (Abadsidis, 2019; Broadgate, 2019). علیرغم مشارکت بیشتر زنان در احیای رویکرد زندگی شبانه، این مطالعه نشان داد که حدود ۷۳ درصد شهرداران شب را مردان تشکیل می دهند.

باین حال، برخی از شهرهای بسیار بزرگ از جمله نیویورک، سیدنی و لندن نمایندگان زن را برگزیده اند. تا جایی که برخی از این شهرداران، به جهت اهمیت دادن به قشر زنان مکان ها و سازمان های مربوط به زندگی شبانه را به ایجاد محیط های امن تر برای آنها ترغیب می کنند، هنوز هم باید تأثیر این مشارکت ها در کاهش جرائم علیه زنان به دقت ارزیابی شود.

داده مربوط به زمانی که جایگاه های شهردار شب و سازمان های مدافع شبانه ایجاد شده اند، رشد نمایی این جنبش را نشان می دهد. اگرچه تا سال ۲۰۱۳ تنها ۶ شهردار شب تعیین شده بودند، ۱۰ مقام یا سازمان جدید به ترتیب در سال ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ ایجاد شده اند و این سال ها بیشترین رشد در این جنبش صورت گرفته است. زمانی که این گزارش منتشر شد، ۶ شهر جدید به این لیست پیوستند؛ بلومینگتون^۲، مانهایم^۳، پراگ^۴؛

¹ Hae

² Bloomington

³ Mannheim

⁴ Prague

لس آنجلس^۱، تورنتو^۲، واشنگتن D.C^۳ و شهرهای دیگر مانند ادینبورگ^۴، هلسینکی^۵، شانگهای^۶ و وین^۷ ابراز علاقه خود را برای ایجاد این جایگاه، اعلام کردند. به استثنای کالی^۸ و والپارایزو^۹، تمام شهرداران شبانه و سازمان‌های مدافع شب که در این مطالعه شرکت کرده بودند، امروز فعال هستند.

دستاوردهای شهردار شب در مقیاس جهانی

نتایج بررسی نشان می‌دهد که دستاوردهای شهرداران شب را می‌توان در چهار حوزه زیر طبقه‌بندی کرد؛

۱. آگاهی

۲. سیاست

۳. میانجیگری

۴. زیرساخت.

۱۵٪ درصد از پاسخ‌دهندگان اظهار داشتند که با در نظر گرفتن موضوع زندگی شبانه در برنامه‌های محلی موفق بوده‌اند (وکالت - آگاهی). ۲۹٪ از مشارکت مثبت خود در به‌روزرسانی مقررات محلی برای حمایت از زندگی شبانه یاد کردند (سیاست). ۴۴٪ عنوان کردند که خود مسئول ساماندهی متصدیان زندگی شبانه و ارتقاء همکاری بیشتر با همسایگان و دولت محلی بودند (میانجیگری). و ۱۲٪ دستاوردهای خود را در زمینه جمع‌آوری بودجه عمومی یا تشویق شرکای خصوصی و دولتی خود به منظور بهبود عایق صوتی، حمل‌ونقل در شب و (زیرساخت‌های) دیگر، ذکر کردند.

وقتی از آن‌ها سؤال شد که چه چیزی از نقش آن‌ها برای شهرشان اهمیت دارد، ۵۰٪ از شرکت‌کنندگان در نظرسنجی عنوان کردند که معتقدند سهم آن‌ها در ایجاد یک تصویر مثبت، بسیار مهم است. نیمی از این پاسخ‌ها، شامل اظهاراتی از قبیل "تغییر درک منفی از شب" بود و نیمی دیگر شامل عباراتی مانند "ساخت شهر شاداب‌تر"، "زیست پذیر" و "رقابتی‌تر" بود. این بیانگر یک چشم‌انداز بسیار خوش‌بینانه در مورد تأثیر این نقش جدید برای حمایت از نشاط شهری و کیفیت زندگی در شب است.

¹ Los Angeles

² Toronto

³ Washington D.C

⁴ Edinburgh

⁵ Helsinki

⁶ Shanghai

⁷ Vienna

⁸ Cali

⁹ Valparaiso

نظرات کارشناسان نیز در این باره به همان اندازه خوش‌بینانه بود. از نظر چارلز لندری^۱ نویسنده و برنامه‌ریز شهر راهکارهایی برای حل چالش‌های شبانه مانند سروصدا (آلودگی صوتی) و ناامنی وجود دارد، اما مقوله شهردار شب از این جهت اهمیت دارند که این جایگاه و نقش می‌تواند، بازیگران محلی را برای حل این موضوعات به مذاکره ترغیب می‌کند (Charles Landry, 2018). به عبارت دیگر، می‌توان آن را به‌عنوان بستر جدیدی قلمداد کرد، که از طریق آن شهرها می‌توانند فعالیت شبانه را با مشارکت و فعالیت بیشتر، اداره کنند. از نظر استراو، اهمیت این نقش از توانایی آن در "قطع دیوان‌سالاری‌های بی‌ثمر" برای مقابله با مسائل شهری ناشی می‌شود (Will Straw, 2018). با افزایش آگاهی از مزایای داشتن یک زندگی شبانه پر جنب‌وجوش، در دسترس و ایمن، این نقش (شهردار شب) شکل جدیدی از "اداره مناسب و به‌موقع" را ایجاد می‌کند و مدیریت شهری را از ارائه راه‌حل‌های صرفاً واکنشی دور کرده و به تحرک و تمرکز آن به ویژه در مقوله ایمنی و امنیت و تصمیم‌گیری راهبردی در این باره کمک می‌کند. (Gwiazdzinski, 2018, Peters, 2018).

چشم‌اندازهای آینده شهردار شب

به‌طور کلی، کارشناسان موافقاند که این نقش در دو منطقه جغرافیایی (آمریکا و اروپا) به گسترش خود ادامه خواهد داد که این موضوع برای اکثر شهرهایی که اخیراً این نقش را می‌پذیرند یک مزیت به شمار می‌آید، اما استمرار این نقش در شهرهایی که از قبل وجود داشته‌اند، به‌طور نسبی نامشخص است. گرچه ۷۸٪ از شرکت‌کنندگان اظهار نمودند که نقش آن‌ها، حتی فراتر از شرایط و موقعیت کنونی، ادامه یابد، اما ۲۲٪ نگران هستند که شهرداران شب نقش خود را در قالب تغییرات مدیریتی (سیاسی) از دست دهند. تأثیر برجسته‌ای که حکومت محلی بر وجود این نقش داشته این است که خواستار مشارکت بیشتر بخش خصوصی، به‌ویژه متصدیان زندگی شبانه است که در صورت از بین رفتن این نقش، ممکن است منافع خود را از دست دهند. هنگامی که نظر آنها در رابطه با ۵ سال تجربه کاری‌شان در زمینه زندگی شبانه سوال شد ۶۰٪ از شهرداران شب اظهار نمودند که این نقش را ابزاری برای ایجاد شهری فراگیرتر می‌دانند. آن‌ها از اصطلاحاتی مانند "پایین به بالا"، "متنوع"، "مقرون‌به‌صرفه" و "باز" برای توصیف ابتکارات خود در شهرهای خود استفاده کردند. این اصطلاحات بیانگر آرمان‌های روشنی برای بردباری و همکاری بیشتر است، و می‌دانند که ساختن اجتماع منسجم یک ویژگی مهم از اقتصاد شبانه سالم است. شرکت‌کنندگان و کارشناسان در نظرسنجی عنوان کردند که نقش شهردار شب می‌بایست جزئی از یک ساختار کاربردی و گسترده باشد و نه صرفاً جایگاهی فردی و

¹ Charles Landry

تک نفره چرا که در آن صورت است که می تواند هماهنگی نهادهای مختلف را تسهیل کند (Kolvin, 2018).
(Peter, 2018).

چندین شهر برای تسهیل این هماهنگی، اقدامات مثبتی انجام داده‌اند. لندن در سال ۲۰۱۷ کمیسیون شبانه ایجاد کرد و منچستر، سیدنی و نیویورک نیز نهادهای مشابهی را خلق کردند (Greater Manchester Combined Authority, 2018؛ Joyce, 2018؛ Litvak, 2018). با این وجود، برخی از این ساختارها موقتی هستند و بیشتر اعضای آن‌ها نماینده فعالین زندگی شبانه هستند، و تنها ۵٪ یا کمتر آن‌ها سابقه در برنامه‌ریزی یا سیاست‌گذاری شهری دارند.

توصیه‌هایی برای تحقیقات آینده

سه موج اول مطالعات در شب شهری (Hadfield, 2015)، مستلزم گسترش زندگی شبانه در راستای راهبردهای توسعه مجدد در شهرهای پسا صنعتی، و معرفی یک سیستم حکومتی جدید است، هدف آن کاهش روند آمار جنایات و رفتارهای ضد اجتماعی ناشی از این گسترش بوده، اما مجموعه‌ای از ساختارهایی را ایجاد کرده که محرومیت و طرد اجتماعی را تقویت می‌کند. افزایش رویکرد پلیسی، سخت‌گیری برای صدور مجوز و کاهش ساعت کار، مدت‌هاست که قاعده نظم اجتماعی را پس از تاریکی تضمین می‌کند. با این حال، ظهور شهرداران شب با آشکار کردن مجموعه جدیدی از موضوعات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی که خواستار میانجیگری و همکاری بیشتری هستند، مفهوم مدیریت شبانه را گسترش داده است. در طول دو دهه گذشته، بیش از ۴۰ شهر، شهردار شب خود را تعیین کرده‌اند. شهرداران شب با حمایت گسترده رسانه‌ها و تأییدیه رسمی شهرداران بلند پایه مانند شهرداری‌های لندن و نیویورک، به سرعت در حال تبدیل شدن به بازیگران سیاسی محلی و نماد یک شبکه در حال رشد فرا مرزی است تا در مورد موضوعات تأثیرگذار این بخش از روز (بعد از تاریکی) که مدت زیادی فراموش شده بودند، تبادل نظر داشته باشند. گذشته از ترسیم نقشه‌ای از گسترش این جنبش، داده‌های نظرسنجی؛ تفاوت‌های جغرافیایی مهمی را در قلمرو و جایگاه این نقش، در داخل یا خارج دولت محلی، آشکار کرد. با توجه به مدل مدیریت شهری پییر (2011)، می‌توان برخی از این تفاوت‌ها را تحلیل کرد. به عنوان مثال، به دنبال مدل آمستردام (اکثر شهرداران شب اروپا) قهرمانان مستقلی هستند که داوطلبانه و در بیشتر موارد موقتی، سازمان‌های جامعه مدنی را که حامی میانجیگری و گنجاندن طیف گسترده‌ای از گروه‌ها و منافع هستند، هدایت می‌کنند. در ایالات متحده و در اکثر مناطق آمریکای لاتین، شهرداران شب به عنوان کارمندان تمام وقت دولتی استخدام می‌شوند و از یک مدل مدیریتی پیروی می‌کنند که بر کارآیی و هماهنگی چندبخشی، متمرکز است. گرچه مدل‌های مدیریت شهری نمایش‌های ایستایی هستند که فقط به

تعداد معدودی از شهرها در جهان توسعه یافته، متمرکز می‌شوند، اما مدل پییر و سایر گونه‌بندی‌ها می‌توانند برای توضیح برخی از تغییرات این حوزه، هنگام انتقال به نقش جدید، مفید باشند.

نتایج مطالعه نیز، تکامل در دامنه این نقش را نشان می‌دهد. درحالی‌که اولین شهرداران شب و سازمان‌های مدافع آن، از الگوی برلین و آمستردام که بر حفظ زندگی و فرهنگ شبانه پس از تاریکی تمرکز داشت، پیروی می‌کردند، افزوده‌های بعدی این جنبش؛ عمدتاً در ساختمان شهرداری مستقر است: بین سال ۲۰۱۷ و ۲۰۱۹، بیست‌وسه جایگاه جدید شهردار شب ایجاد شد، که دوسوم آن‌ها در دولت محلی واقع شده است. نهادینه کردن این نقش به شهرداران شب اجازه داده است که به‌طور فزاینده‌ای درگیر اقدامات ابتکاری برای ارتقاء "سخت‌افزاری" شبانه یا محیط انسان‌ساخت در شب شوند، و نیز در فرآیندهایی برای به‌روزرسانی نرم‌افزاری شبانه "یا قوانینی که زندگی شهری را پس از تاریکی تنظیم می‌کند"، همکاری کنند. درحالی‌که حمایت و منابع نهادهای گسترده‌تر به آن‌ها امکان می‌دهد تا بیشتر به سیاست و زیرساخت‌ها بپردازند. به‌طور کل، ممکن است توانایی آن‌ها برای حمایت و یا تغییر در مدیریت و رهبری شهر محدود شود.

با توجه به جدید بودن این جایگاه، هدف از این مطالعه صرفاً ارزیابی اثرات آن نبوده، بلکه درک اهمیت آن در یک تاریخ وسیع‌تری از مدیریت شبانه و مطالعات مربوط به شب شهری است. برای ارزیابی تأثیر سهم شهرداران شب جهت بهبود ایمنی و کاهش مزاحمت، لازم است تحقیقات بیشتری انجام شود. از آنجاکه آن‌ها مسئول نظارت این بخش هستند، از سرزندگی و هویت فرهنگی نواحی شهری حمایت می‌کنند، باین‌حال، نتایج این مطالعات، چهار سهم اصلی را نشان می‌دهد که می‌توان به این نقش نسبت داد:

۱. ایجاد یک فضای سازمانی برای بحث و گفتگو در مورد شب شهری: گرچه اشکال مختلفی از فعالیت‌های شبانه در شهرهای مختلف جهان وجود دارد، اما شهرداران شب در حال کمک کردن به موضعی برای ایجاد این موضوع در برنامه‌های شهری با استفاده از اعمال نفوذ منابع مازاد چه مادی و چه معنوی، برای مقابله با موضوعات بیشماری که زندگی شهری را بعد از تاریکی متأثر می‌کند، هستند. در پاییز سال ۲۰۱۸، دفتر جدید شب شهری که اخیراً در نیویورک ایجاد شده بود "برای تحقق توصیه‌ها و راه‌حل‌های بلندمدت برای اطمینان از ایجاد چشم‌اندازهای شبانه ایمن و پر جنب‌وجوش که برای همه نیویورک‌ها کار کند" شروع به تبلیغات و سخنرانی در غالب گردش در پنج شهر نمود (Office of Nightlife.2019). جلسات این گردش، در سالن‌های نمایش و تئاتر و به ریاست دفتر زندگی شبانه و همراه نمایندگان آژانس‌های شهری مانند پلیس و ادارات حمل‌ونقل، برگزار می‌شد. علاوه بر آن در سال ۲۰۱۹ به منظور افزایش آگاهی نسبت به امور این دفتر جدید و ایجاد

- فضایی برای شهروندان، جلسات دوره‌ای بین سازمانی قوت گرفت تا در مورد مهم‌ترین موضوعات مربوط به زندگی شب در شهر بحث کنند (Ariel Palitz, 2019).
۲. تحقق چشم انداز مطلوب با دگرگونی‌های سیمای شهری در شب از طریق بهره‌گیری از تجربیات: شب فرصت‌های زیستی بی‌نظیری را برای شهرها به وجود می‌آورد از جمله انجام فعالیت‌های متنوع، حمل و نقل عمومی در دسترس و ... با ترویج برنامه‌های آزمایشی و در نظر گرفتن الزامات قانونی برای زیست‌شبان و سازوکارهای نوآورانه برای تسهیل همکاری با همه ذینفعان، شهرداران شب؛ حکومت‌های محلی را ترغیب می‌کنند تا در شیوه اختصاص منابع برای تنظیم فعالیت‌های شبانه، خلاق‌تر باشند و در راستای تحقق چشم انداز مطلوب اقدام نمایند. این چنین ابتکاراتی مانند؛ الگوی مجوز ۲۴ ساعته و پروژه میدان رامبراند است که به‌عنوان مداخله آزمایشی به سرکردگی شهر آمستردام با حمایت از شهردار شب آغاز شده و بعداً به‌عنوان یک برنامه دائمی گنجانده شد.
۳. حفاظت از زندگی شبانه به‌عنوان شکلی از فرهنگ: نشاط فرهنگی و سرزندگی از ویژگی‌های اصلی یک شهر پررونق است، اما راهبردهای ترویج آن‌ها، می‌تواند در فرآیندهای دگرگونی و بازیابی هویت شهر موثر باشد. با افزایش آگاهی از لزوم محافظت از فرهنگ شبانه، شهرداران شب به مکان‌های زندگی و موسیقی شبانه کمک می‌کنند تا با سنت و هویت محلی شناخته شوند. در سال ۲۰۱۷، در میان افزایش شکایات پیرامون وجود آلودگی صوتی در محلات مسکونی، شهر برلین متعهد شد یک میلیون یورو برای راهبردهای تأمین بودجه عایق صوتی برای زندگی و موسیقی در مکان‌های شبانه تأمین کرد، این یک تلاش برای محافظت از ناپدید شدن آن معضلات بود (Hawthorn, 2017). این پاسخ از طریق کار وکالت کمیته کلاب برلین (به‌عنوان یک سازمان مستقل طرفداری از زیست شبانه)، تقریباً دو دهه داشت، که از سال ۲۰۰۱ آگاهی در مورد کمک‌های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی مثبت زندگی شبانه در پایتخت آلمان را افزایش داده است (Goldhammer, 2019; Wilson, 2019).
۴. ایجاد فضاهای همه شمول پس از تاریکی (در شب): شهرداران شب به‌طور فزاینده‌ای توسط شوراهای شهر و هیئت‌های اجتماعی به‌عنوان متحدین اصلی در حمایت از گروه‌هایی که منافع آن‌ها مدت‌هاست مورد غفلت واقع شده است، شناخته می‌شوند. در سال‌های اخیر، آن‌ها به‌عنوان قهرمانان اصلی جوامع لذت‌جو تبدیل شده‌اند و برای ارتقاء امنیت زنان و حقوق کارگران در شب، تلاش می‌کنند. به‌عنوان بخشی از برنامه زیرساخت فرهنگی، لندن متعهد شده است تا حسابرسی سالانه این مکان‌ها را ارائه دهد و وعده‌های پنج امتیازی را برای متصدیان، توسعه‌دهندگان، صاحبان املاک و دیگران ایجاد کرده

است تا از میخانه‌های این اقشار، کلپ‌ها و مکان‌های دیگر حمایت کنند (Mayor of London, ۲۰۱۹).

تمامی این موارد، هنوز هم برخی از بخش‌ها، در شناخت و پذیرش این شکل جدید از بوروکراسی که به‌طور بالقوه می‌تواند برخی از کارکردهای برنامه‌ریزی شهری را تکثیر کند، مردد هستند. اگرچه تنظیم زندگی شبانه به مدت طولانی، بخشی از وظایف حاکمیت شهری بوده است، اما ایجاد دفاتر مدیریت شبانه در ادارات شهری می‌تواند به‌عنوان کنترل مدنی بیشتر، بر فضاهای خصوصی تفریحی و سرگرمی تعبیر شود، به‌طوری‌که به‌جای شکستن ساختارهای موجود نابرابر و از بین بردن محرومیت‌های اجتماعی اقدام کند. برخی از افراد در این نقش به‌منظور جلوگیری از ایجاد وعده‌های دروغین، مبتنی بر آنچه می‌توانند از منظر اجرای قانون انجام دهند، از عنوان "شهردار شب" استفاده نکردند چرا که باور داشتند علی‌رغم بهره‌مندی از این نقش دارای اختیارات محدود هستند که این امر برنامه‌ریزی حول این موضوع را دچار پیچیدگی می‌کند. این مطالعه همچنین نشان داد که همه شهرها اولویت‌های یکسانی ندارند یا در مدیریت زندگی شبانه در یک مرحله مشابه قرار ندارند، که این امر پیش‌بینی‌های مربوط به پایداری این جایگاه را پیچیده می‌کند، بخصوص در صورت عدم پشتوانه قانونی، جذابیت و شناخت فعالیت زندگی شبانه، از جمله عوامل مهم برای اجرای این نقش هستند، به‌ویژه برای کسانی که خارج از چارچوب حکومت شهر، واقع شده‌اند. وضعیت این نقش در داخل یا خارج از دولت محلی و در خلاقیت و حقانیتی که به این جایگاه نسبت داده می‌شود، بسیار تعیین‌کننده است. اگرچه تأثیر این شرایط بر عملکرد شهرداران شب هنوز نیازمند ارزیابی دقیق است اما با این حال اکثر دستاوردهای شهرداران شب در حوزه وساطت و میانجیگری قرار دارند، توانایی آن‌ها برای مشارکت دائمی بیشتر در سیاست‌گذاری و زیرساخت‌های شهری، بستگی به حمایت دیگر دفاتر و مؤسسات ذینفع مانند گروه‌ها و هیئت‌مدیره زندگی شبانه از آن‌ها دارد. وجود نمایندگان از بخش‌های فرهنگ و میهمان‌داری، برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری شهری در دستیابی به تغییرات اثربخش در پیکربندی فضایی شهرها در شب، توان این گروه‌ها بهتر و مناسب‌تر خواهد کرد. همان‌طور که های (۲۰۱۲) پیشنهاد کرده است، درک چگونگی تحولات زندگی شبانه و پاسخگویی به شرایطی که زندگی شبانه یک شهر را تهدید می‌کند، فرصت بی‌نظیری برای شهرها محسوب می‌شود تا با برنامه‌ریزی منسجم‌تر به سمت مدیریت شبانه حرکت کنند و روش‌های جدیدی را برای مقابله با مسائل تحمیلی مانند دگرگونی فرهنگی و تخریب و نوسازی فیزیکی، کشف کنند.

شهرداران شب؛ با قرار گرفتن در بخشی از فرایند تصمیم‌گیری، این امکان را دارند با در نظر گرفتن الزامات قانونی و رعایت مقررات پهنه‌بندی که مستقیماً بر زندگی مؤسسات شبانه تأثیر می‌گذارند، اعمال نظر کنند و برای پاسخگویی به نیازها و اولویت‌های در حال تغییر آن‌ها، با اجتماع همکاری داشته باشند و این یک فرایندی

است که برای ایجاد اعتماد و انسجام طولانی مدت اجتماعی بسیار مهم است. ایجاد جایگاهی برای این بازیگران جدید در درازمدت نه تنها در دستیابی به شناخت محلی به عنوان مکانیسم حل مسئله، بسیار ضروری است بلکه باید به بستری برای ارتقاء آگاهی اجتماعی و زیست محیطی در برنامه زندگی شبانه، تبدیل شود. به تعبیر بیانچینی (۱۹۹۵)، این امر مستلزم پیوند دادن "سبز" و "تاریک" یا ایجاد مفهوم شهر ۲۴ ساعته در مباحث جاری پایداری شهری است. تا به امروز، چندین شهر مانند لندن، مادرید، ساوپائولو^۳ و بوگوتا^۴ برای تعیین اهداف محلی و هدایت برنامه ریزی شبانه در این راستا "بیانیه ای" را تدارک دیده اند که می تواند افق های جدیدی را در این حوزه بگشاید (Kolvin, 2016, NIX؛ ۲۰۱۷؛ ۲۰۱۴؛ Colaboratorio, ۲۰۱۹؛ Seijas).

هدف از این گزارش؛ ارائه تحلیل مقایسه ای در مورد نقش شهردار شب برای نخستین بار، به عنوان سازوکاری جدید برای مدیریت شهری پس از تاریکی است. با تبادلات نظری و بهره گیری از تجربیات نو در این حوزه، جنبش شهردار شب، رویکردهای سنتی مدیریت شبانه را به چالش می کشد و بر ایمنی و کنترل (پلیسی) متمرکز می شود و شکل جدیدی از مدیریت شهری را که شهرها قبلاً تجربه نکرده اند، خلق می کند. انتشار سریع این نقش، زمینه را برای موج جدیدی از مطالعات در رابطه با ارزیابی پیامدهای (مثبت و منفی) در گسترش مفهوم حاکمیت شبانه فراهم می کند که فراتر از اختیار قانونی و کنترل پلیسی است. برای این امر، اتحاد بازیگران جدید با پشتیبانی قدرتمند فعالین شب و تمرکز بروی میانجیگری بین آنها، ضروری است. این مطالعات نه تنها بستری برای مشارکت شهرداران شب در بین فرهنگ ها و سیستم های مختلف سیاسی، ایجاد می کند بلکه باید زمینه را برای مقایسه های ملی (داخلی) بر اساس جنسیت، قومیت، گرایش جنسی و سایر جنبه های پیشینه و هویت شهرداران شب نیز، فراهم می کند. این رویکرد سعی دارد امیدواریم این بینش ها، شهرهای جدیدی را که علاقه مند به پیوستن به این جنبش هستند راهنمایی کرده و آنها را به اتخاذ رویکرد مشارکتی برای برنامه ریزی زندگی شهری پس از تاریکی ترغیب کند.

نتیجه گیری

با بررسی و ارزیابی داده ها و اطلاعات ۴۰ شهر در نقاط مختلف جهان، ابعاد گوناگون موضوع مدیریت شبانه به ویژه نقش شهردار شب در شهرهای مختلف بررسی شد و در این راستا نتایج قابل توجهی احصا شد. همان طور که مطرح شد ریشه شکل گیری جایگاه شهردار شب در نظام مدیریت شهری در جهان به دو دهه

¹ London

² Madrid

³ Sao Paulo

⁴ Bogota

گذشته برمی‌گردد، در واقع از آغاز قرن بیست و یکم، شهرداری شهرهای آمستردام و برلین نخستین بار این نقش را در نظام مدیریت شهری خود تعریف نموده و اجرایی نمودند. با گذشت این بیست سال از تجربه این نقش، تحولات مختلفی در جهت‌گیری‌ها از نظر حوزه عملکردی تا اهداف و نحوه انتخاب این جایگاه در نظام‌های مدیریت شهری مختلف، رخ داده است. با توجه به این روند تکاملی، روزبه‌روز نقش شهردار شب در حال اصلاح و تکمیل ظرفیت‌های خود در راستای پاسخگویی حداکثری به شهروندان و مدیران محلی و ملی می‌باشد.

در راستای انطباق این موضوع با مدیریت شبانه شهری در کشورمان باید اشاره داشت که از زمان شکل‌گیری بلدیة به‌عنوان اصلی‌ترین نهاد متولی مدیریت شهری در ایران که بیش از صد سال از تاریخ شکل‌گیری آن می‌گذرد، همواره تأمین نیازهای خدماتی و پاسخگویی بهینه به نیازهای شهروندان در هنگام شب، در قالب نقش و جایگاه‌های مختلفی تحت عناوین (عسس، گزمه، داروغه، شبگرد و...) مطرح بوده است. امید است که نظام مدیریت شهری ایران، از تجربیات نقش شهردار شب در دنیا غفلت نکند و در راستای مدیریت شبانه شهری که در این دوران از اهمیت خاصی برخوردار است نهایت استفاده را ببرد.

منابع

1. *Abadsidis, S (2019) NYC is expecting 6 million visitors for the 50th anniversary of the Stonewall Uprisings, May 2019. Available at: <http://www.gaynrd.com/nyc-expecting/> (accessed 1 August 2019).*
2. *Aghina, B and Gwiazdzinski, L (1999) Les territoires de l'ombre: penser la ville, penser la nuit. Revue Aménagement ET Nature 133: 105-108.*
3. *Bianchini, F (1995) Night Cultures, Night-Time Economies. Planning Practice & Research 10(2):121-126.*
4. *Bonfiglioli, S (1997) Les politiques des temps urbains en Italie. Les Annales de La Recherche Urbaine 77: 22-29.*
5. *Boulin, J-Y and Mückenberger, U (1999) Times in the City and Quality of Life, BEST European Studies on Time, Vol 1.*
6. *Broadgate (2019) What to see at Pride London 2019. June 2019. Available at: <https://www.broadgate.co.uk/event/what-to-see-at-pride-london-2019> (accessed 1 August 2019).*

7. Broer, J, van der West, R and Flight, S (2018) *Evaluatie Pilot Gastvrij en Veilig Rembrandt- en Thorbeckeplein. Report, Gemeente Amsterdam: Directie Openbare Orde en Veiligheid.*
8. Campkin, B and Marshall, L (2017) *LGBT+ Cultural Infrastructure in London: Night Venues 2006-present. July 2017. Available at: files/LGBTQ_cultural_infrastructure_in_London_nightlife_venues_2006_to_the_present.pdf (accessed 23 July 2019).*
9. City of New York (2019) *About the Office of Nightlife. Mayor's Office of Media and Entertainment. Available at: <https://www1.nyc.gov/site/mome/nightlife/nightlife.page> (accessed 23 July 2019).*
10. City of Toronto (2018) *Night-time Economy: Stakeholder Consultation Results and Next Steps. Report from the General Manager, Economic Development and Culture. Available at: <http://app.toronto.ca/tmmis/viewAgendaItemHistory.do?item=2018.ED28.5> (accessed 10 January 2019).*
11. Colaboratorio (2014) *Night Manifesto: Seeking Citizenship 24H. Available at: https://issuu.com/invisiveisproducoes/docs/manifesto-19_digital/192 (accessed 10 October 2018).*
12. Comedia Consultancy (1991) *Out of Hours: A Study of Economic, Social and Cultural Life in Twelve Town Centers in the UK. London: Comedia.*
13. Delgadillo, N (2017) *The Rise of the 'Night Mayor' in America. Governing, 11 August 2017. Available at: <https://www.governing.com/topics/urban/gov-night-mayor-economyamerica.html> (accessed 10 September 2018).*
14. Digaetano, A, & Strom, E (2003). *Comparative Urban Governance: An Integrated Approach. Urban Affairs Review, 38(3), 356-395.*
15. Eldridge, A and Roberts, M (2008) *A comfortable night out? Alcohol, drunkenness and inclusive town centres. Area. 40 (3), pp. 365-374.*
16. Evans, G (2009). *Creative Cities, Creative Spaces and Urban Policy. Urban Studies 46, 1003– 1040.*
17. Florida, R (2002) *The Rise of the Creative Class and how it is transforming Work, Leisure, Community and Everyday Life. New York: Basic Books.*
18. Glaeser, E (2004) *Review of Richard Florida's "The Rise of the Creative Class."* Available at: https://scholar.harvard.edu/files/glaeser/files/book_review_of_richard_floridas_the_rise_of_the_creative_class.pdf (Accessed 15 July 2019).

19. Goldhammer, K (2019) *Clubkultur Berlin 2019: Standortstudie zur Situation der Berliner Clublandschaft. Report, Goldmedia GmbH Strategy Consulting, Berlin.*
20. Greater Manchester Combined Authority (2018) *Panel to support Greater Manchester's night-time economy adviser unveiled. 14 December. Available at <https://www.greatermanchester.ca>.*
21. [gov.uk/news/panel-to-support-greater-manchester-s-night-time-economy-adviser-unveiled/](https://www.gov.uk/news/panel-to-support-greater-manchester-s-night-time-economy-adviser-unveiled/) (accessed 1 August 2019).
22. Gwiazdzinski, L (2018) *The many facets of the urban night time. Cities and Lighting*, n7, July 2018. Available at: <https://www.luciassociation.org/magazine/Cities-Lighting-007/> (accessed 15 July 2019).
23. Hadfield P, Lister S and Traynor P (2009) 'This town's a different town today': *Policing and regulating the night-time economy. Criminology and Criminal Justice* 9(4): 465 - 485.
24. Hadfield, P (2015) *The night-time city. Four modes of exclusion: Reflections on the Urban Studies special collection. Urban Studies* 52: 606 - 616.
25. Hae, L (2012) *The Gentrification of Nightlife and the Right to the City: Regulating Spaces of Social Dancing in New York. Routledge: New York.*
26. Hawthorn, C (2017) *Berlin government pledges 1 million Euros to fund noise protection in clubs.*
27. Resident Advisor, 4 December. Available at: <https://www.residentadvisor.net/news/40553> (accessed 12 January 2019).
28. Henley, J (2016) *The stuff of night mayors: Amsterdam pioneers new way to run cities after dark. The Guardian*, 21 March 2016. Available at: <https://www.theguardian.com/cities/2016/mar/21/night-mayor-amsterdam-holland-mirikmilan-night-time-commission#comments> (accessed 7 June 2018).
29. Hobbs D, Hadfield P, Lister S et al (2003) *Bouncers: Violence and Governance in the Night-time Economy. Oxford: Oxford University Press.*
30. Hobbs, D, Winlow, S, Hadfield, P and Lister, S (2005) *Violent Hypocrisy: Governance and the*
31. *Night-Time Economy. European Journal of Criminology* 2(2):161-183.
32. Jones, D (2018) 'This is not a curfew'—Hackney Mayor responds to restrictive new licensing laws. *NME*, 27 July. Available at: <https://www.nme.com/news/this-is-not-a-curfewhackney-mayor-responds-to-restrictive-new-legislation-2360253> (accessed 10 October 2018).

33. Joyce, E (2018) *Meet your new nightlife superheroes: The City of Sydney announces new panel TimeOut Sydney, 11 May.* Available at: <https://www.timeout.com/sydney/news/meetyour-new-nightlife-superheroes-the-city-of-sydney-announces-new-panel-051118> (accessed 11 June 2018).
34. Kolvin, P (2016) *Manifesto for the Night-Time Economy. Report, London, Philip Kolvin QC.* Available at: <https://cornerstonebarristers.com/cmsAdmin/uploads/night-time-economyfinal.pdf> (accessed 11 June 2018).
35. Litvak, E (2018) *Here are the 14 Appointees of New York's Nightlife Advisory Board. The Lo-Down, 12 July.* Available at: <http://www.thelodownny.com/leslog/tag/night-mayor> (accessed 20 July 2018).
36. May, R (2014) *Urban Nightlife: Entertaining Race, Class, and Culture in Public Space.* New Brunswick: Rutgers University Press.
37. Mayor of London (2017) *7 things the Mayor's Night Czar has done in her first year. City Hall Blog. November 10.* Available at: <https://www.london.gov.uk/city-hall-blog/7-thingsmayors-night-czar-has-done-her-first-year> (accessed 23 July 2019).
38. Mayor of London (2019) *LGBTQ+ nightlife venues. What we do.* Available at: <https://www.london.gov.uk/what-we-do/arts-and-culture/lgbtq-nightlife-venues> (accessed 1 August 2019).
39. Mayor of London (2017) *from good night to great night. a vision for london as a 24 – hour city, london.gov.uk.*
40. Mount, I (2015) *Got a Noise Complaint? Call your Night Mayor. Fortune, 23 November.* Available at: <http://fortune.com/2015/11/23/london-night-mayor/> (accessed 12 June 2018).
41. New York City Office of Nightlife (2019) *Office of Nightlife 5-borough listening tour.* Available at: <https://www1.nyc.gov/site/mome/initiatives/office-of-nightlife.page> (accessed 15 January 2019).
42. NIX: Mesa de la Nocturnidad (2017) *Manifiesto Dinámicas Nocturnas: Madrid entre Todos. Report, NIX, Madrid.*
43. O'Sullivan, F (2017) *The Night Mayor Goes Global. CityLab. 27 December 2017.* Available at: <https://www.citylab.com/solutions/2017/12/the-night-mayor-goes-global/547757/> (accessed 20 September 2018).
44. Pierre, J (2011) *The Politics of Urban Governance.* Houndmills, Basingstoke, Hampshire: New York: Palgrave Macmillan.

45. Poon, L (2018) *So you want to be a 'Night Mayor.'* CityLab, 14 December. Available at: <https://www.citylab.com/life/2018/12/night-mayor-office-of-nightlife-and-culturewashington-dc/573484/> (accessed 11 February 2019).
46. Roberts, M (2004) *Good Practice in Managing the Evening and Late-Night Economy: A Literature Review from the Environmental Perspective.* Report, Office of the Deputy Prime Minister, London. Available at: <http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20120920044802/http://www.communities.gov.uk/documents/communities/pdf/131197.pdf> (accessed 15 June 2018).
47. Roberts, M and Eldridge, A (2012) *Planning the Night-time City.* Routledge: New York.
48. Seijas, A (2019) *A Manifesto for Nocturnal Cities in Latin America.* Report, Sound Diplomacy, London, January. Available at: <https://www.nocturnalcities.co/bogota-overview/> (Accessed 10 January 2019).
49. Shaw, R (2014) *Beyond night-time economy: Affective atmospheres of the urban night.* *Geoforum*, 51(1): 87-95.
50. Stichting Nachburgemeester Amsterdam (2018) *About the Night Mayor of Amsterdam.* Available at: <https://nachtburgemeester.amsterdam/English> (accessed 15 December 2018).
51. Straw, W (2018) *Afterword: Night Mayors, Policy Mobilities and the Question of Night's End.* In: Nofre, J and Eldridge, A (Eds) *Exploring Nightlife: Space, Society and Governance.* London: Rowman and Littlefield International Ltd, pp. 225-231.
52. Taylor, A (2018) *'What the hell is going on in Sydney?' 176 venues disappear.* *The Sydney Morning Herald*, 27 May 2018. Available at: <https://www.smh.com.au/national/nsw/what-the-hell-is-going-on-in-sydney-176-venues-disappear-20180527-p4zhst.html> (accessed 10 October 2018).
53. TBR (2015) *Westminster Evening and Night-Time Economy: A Cost-Benefit Study for Westminster City Council.* Report. July. Available at: <https://www.westminster.gov.uk/evening-and-night-time-economy> (accessed 15 July 2019).
54. *The city after dark: Cultural Planning and Governance of the Night-time Economy in Parramatta,* (2008) Centre for Cultural Research University of Western Sydney.
55. *The New York City Council (2017) Establishing an office of nightlife and a nightlife advisory board.* Int. No. 1688. August 14. Available at: <https://legistar.council.nyc.gov/LegislationDetail.aspx?ID=3131400&GUID=E6CEAE78-6D18-4C8F-8124->

- D9445FEF838F&Options=ID%7cText%7c&Search=NIGHTLIFE* (accessed 5 July 2019).
56. Van der Groep, R (2017) *Evaluatie 24-uurshoreca. Report, Gemeente Amsterdam: Onderzoek, Informatie en Statistiek. Openbare Orde en Veiligheid.*
57. Van Dommelen, E (2018) *Mayors of the Night. Documentary, De Box Bv, Produced for NPO2extra/ AVROTROS, The Netherlands.*
58. Van Liempt, I, van Aalst, I, Schwanen, T (2015). *Introduction: Geographies of the urban night. Urban Studies 52: 407–421.*
59. Williams, R (2008) *Night Spaces: Darkness, Deterritorialization, and Social Control. Space and Culture 11, 514–532.*
60. Wilson, S (2019) *Berlin protects clubs and nightlife—Why doesn't London? CityLab, 2 January 2019. Available at: <https://www.citylab.com/perspective/2019/01/how-late-are-clubs-open-berlin-nightlife/579169/> (accessed 10 January 2019).*

